Ὁ ὑπολοχαγὸς κόμης Ἀλμαζύ, τὸν ὁποῖον ὑποδύεται ὁ ἠθοποιὸς Τζέϊμς Χάλλ.

πῆγε καὶ ἔκλεισε τὴν πόρτα τοῦ λουτροῦ ἀπὸ μέσα.

Ἔτσι, συμπέρανε μὲ λογικότητα θ' ἀποδώσουν τὸ γεγονὸς σὲ αὐτοκτονία.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἀλμαζὺ ταραγμένος καθὼς ἦταν δὲν τῆς μιλοῦσε, ἐκείνη τοῦ συνέστησε τὰ ἑξῆς.

— Θὰ πῆτε ὅτι τὴν ὥρα ποὺ σκοτώσατε τὸν Πετρῶφ βρισκόσαστε στὴν κάμαρή σας... Θὰ πῆτε ἀκόμα ὅτι ὁ Πετρῶφ, ὅταν τοῦ πήγατε στὸ μπάνιο τὰ σεντόνια, σᾶς εἶπε ὅτι δὲν σᾶς χρειάζεται πιά. Θὰ πῆτε πὼς δὲν εἴδατε, οὔτε ἀκούσατε τίποτε... Θυμηθῆτε : δέν εἴδατε, οὔτε ἀκούσατε τίποτε...

Ἡ γενναία κόρη εἶχε καταστρώσει ἕνα ὁλόκληρο σχέδιο γιὰ νὰ σώση τὸν ὑπολοχαγό, μὰ ὁ στρατηγὸς δὲν ἔπεσε ἀμέσως στὴν παγίδα. Ὅταν ἔμαθε ὅτι ὁ κατάσκοπος βρέθηκε νεκρὸς μέσα στὸ μπάνιο, φώναξε :

— Διάβολε, αὐτὸς ριψοκινδύνευσε τὴ ζωή του γιὰ νὰ μοῦ φέρη σπουδαιότατες πληροφορίες καὶ πῆγε καὶ σκοτώθηκε σὰν ἠλίθιος πρὶν μοῦ τὶς ἀνακοινώση ! Αὐτὸ εἶνε ἀπίστευτο !...

Καὶ ἀμέσως διέταξε τοὺς στρατιώτας του :

— Κανεὶς νὰ μὴ βγῆ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο ! Ἐξετάσατε ὅλους ἐδῶ μέσα καὶ τοὺς ὑπηρέτες ἀκόμη !

Μὰ εἶχαν συλλάβει κιόλας ἕναν ὕποπτο, τὸν Ἀλμαζύ, τὸν ὁποῖον παρουσίασαν στὸ στρατηγὸ γιὰ νὰ τὸν ἀνακρίνη. Ὁ ὑπολοχαγὸς ἐπανέλαβε στὸ στρατηγὸ τὸ μάθημα ποὺ τοῦ εἶχε κάνει ἡ Ἄννα.

— Σᾶς λέω, ἐπανελάμβανε, ὅτι δὲν ξέρω τίποτε. Προετοίμασα τὸ μπάνιο του, τοῦ πῆγα τὰ σεντόνια του καὶ μοῦ εἶπε ὅτι δὲ μὲ χρειάζεται πιά. Αὐτὸ εἶνε ὅλο...

— Μὰ ποῦ πῆγες κατόπι ; τὸν ρώτησε ὁ στρατηγός. Νὰ τὶ θέλουμε νὰ μάθουμε. Τὶ ἔκανες στὸ διάστημα τῆς μιᾶς ὥρας ποὺ πέρασε ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἄφησες τὸν Πετρῶφ ὡς τὴν στιγμὴ ποὺ σὲ εἶδαν νὰ γυρίζης στὴν κάμαρή σου...

Ἔδωσαν πέντε λεπτὰ προθεσμία στὸν ὑπολοχαγὸ Ἀλμαζὺ γιὰ νὰπαντήση στὴν ἐρώτηση αὐτή. Ἂν περνοῦσε αὐτὴ ἡ προθεσμία χωρὶς ν' ἀπαντήση θὰ τὸν ἐκρέμαγαν ἀμέσως. Καὶ θὰ τὸν ἐκρεμοῦσαν χωρὶς ἄλλο, ἂν δὲν ἐπενέβαινε ἡ χαριτωμένη Ἄννα, ἡ ὁποία τὸν ἐπλησίασε καὶ τοῦ εἶπε κρυφά :

— Γιατὶ δὲν τοὺς λὲς πὼς στὸ διάστημα αὐτὸ βρισκόσουνα μαζί μου μέσα στὴν κάμαρή μου.

Καί, καθὼς ὁ Ἀλμαζὺ τὸν κοιτοῦσε κατάπληκτος,ἐκείνη φώναξε δυνατὰ μὲ πονηρία:

— Ναί...Πέστο !... Πέστο !... Σοῦ τὸ ἐπιτρέπω !...

Μὰ ὁ Ἀλμαζὺ ἐδίσταζε ἀκόμα. Τότε ἡ Ἄννα ἔλαβε τὸ λόγο καὶ δικαιολόγησε τὴν ἀπουσία τοῦ ὑπολοχαγοῦ, λέγοντας ὅτι στὸ διάστημα αὐτὸ βρισκόταν μέσα στὴν κάμαρή της. Ὁ στρατηγὸς ἀκούγοντάς της μάνιασε μαζί της.

— Ὥστε ἔτσι ! φώναξε. Περιφρονεῖς ἐμένα γιὰ ἕναν ὑπηρέτη !...

— Μὰ κ' ἐγὼ εἶμαι ὑπηρέτρια, τοῦ ἀπάντησε ἡ Ἄννα.

— Ἄ ! τότε κι' ἐγὼ θὰ σὲ μεταχειριστῶ σὰν ὑπηρέτρια ! τῆς εἶπε ὁ στρατηγὸς τρελλὸς ἀπὸ τὴ λύσσα του.

Καὶ τὴ διέταξε :

— Γονάτισε ! Γονάτισε, νὰ σὲ δῶ ὅπως σὲ εἶδα ὅταν ἤρθα ἐδῶ.

Φυσικά, ἡ Ἄννα δὲν ἔμεινε πολλὴν ὥρα σ' αὐτὴ τὴ στάση. Σηκώθηκε μόλις ὁ στρατηγὸς τῆς ἔστριψε τὶς πλάτες.

Συγχρόνως ὁ στρατηγὸς διέταξε νὰ ἐπιβλέπουν τὸν Ἀλμαζὺ τὸ γκαρσόνι ποὺ δὲν εἶχε χαρτιὰ καὶ γιὰ νὰ ξεχάση τὶς ἐρωτικές του ἀτυχίες μὲ τὴν Ἄννα τὸ ἔριξε στὸ γλέντι. Σὲ λίγο, αὐτὸς καὶ τὸ ἐπιτελεῖο του ροχάλιζαν μεθυσμένοι σὰν κτήνη. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ μικρὴ ὑπηρέτρια τοῦ «Αὐτοκρατορικοῦ ξενοδοχείου» προσπαθοῦσε νὰ φυγαδεύση τὸν Ἀλμαζὺ καὶ ὅταν πιὰ τὸ κατώρθωσε ἄρχισε νὰ κλαίη.

Τώρα τὸ ξενοδοχεῖο τῆς φαινόταν ἀπέραντο καὶ ἄδειανό. Μά, την ἄλλη μέρα, μιὰ εὐχάριστη τροπὴ τῶν πραγμάτων καθησύχασε κάπως τὴ θλίψη της. Ὁ στρατηγὸς καὶ τὸ Ἐπιτελεῖο του φαινόντουσαν πολὺ ἀνήσυχοι, ἐνῷ συγχρόνως ὀβίδες ἔπιφταν σκόζοντας γύρω ἀπο τὸ «Αὐτοκρατορικὸ ξενοδοχεῖο». Γεωργιανὰ ἀεροπλάνα συγχρόνως ἔριχναν προκηρύξεις στὴν πόλι διὰ τῶν ὁποίων διεκήρυσσαν στοὺς κατοίκους τὴ μεταστροφὴ τῆς νίκης ὑπὲρ αὐτῶν.

Πράγματι, οἱ Σλαβονοὶ εἶχαν νικηθεῖ καὶ τὸ τμῆμα τοῦ στρατοῦ των ποὺ εἶχε καταλάβει τὴν Ραμπέργκ, μ' ἐπικεφαλῆς τὸ στρατηγό, ἀναγκάστηκε να τὴν ἐκκενώση. Ἀμέσως ὅλος ὁ πληθυσμός, ἔξαλλος ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό του, ἐξόρμησε γιὰ νὰ ὑποδεχθῆ τὰ νικηφόρα Γεωργιανὰ στρατεύματα. Ἡ μόνη ποὺ ἀνησυχοῦσε ἦταν ἡ ὡραία ὑπηρέτρια Ἄννα.

— Δὲν θέλω τίποτα ἄλλο, ἔλεγε, παρὰ νὰ μάθω ἂν ζῆ ὁ ἀγαπημένος μου.

Ὕστερ' ἀπὸ μιὰ εὐχαριστήριο δοξολογία στὴ μητρόπολη,ἔγινε μεγάλη στρατιωτικὴ παράταξη. Ἐκεῖ ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν Γεωργιανῶν διέταξε νὰ παρουσιασθῆ μπροστά του τὸ πρώην γκαρσόνι τοῦ «Αὐτοκρατορικοῦ Ξενοδοχείου» τὸ ὁποῖο φοροῦσε τώρα τὴ στολὴ τοῦ ὑπολοχαγοῦ.

— Ὑπολοχαγὲ κόμη Ἀλμαζύ, τοῦ εἶπε, ἐγίνατε ἄξιος τῆς πατρίδος μὲ τὴν ἐξαιρετικὴ ὑπηρεσίαν τὴν ὁποία τῆς προσφέρατε.

Ὁ Ἀλμαζύ, ὁ ὁποῖος εἶχε δῆ τὴν Ἄννα μέσα στὸ πλῆθος, τῆς ἔνευσε νὰ πλησιάση.

— Ἂν ἡ Ἐξοχότης σας τὸ ἐπιτρέπει,εἶπε ὁ Ἀλμαζὺ στὸν ἀρχιστράτηγο,θὰ σᾶς παρουσιάσω ἐκείνη ποὺ μὲ τὸ θάρρος της συνετέλεσε στὴνπραγματοποίηση αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας.

Τότε ὁ στρατηγὸς εἶπε πρὸς τὴν Ἄννα :

— Δεσποινίς,ἐν ὀνόματι τῆς προσφιλοῦς μας πατρίδος Γιωργίας ἔχω σήμερα τὴν ἐξαιρετικὴ τιμὴ νὰ σᾶς χαιρετήσω σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ γενναίους καὶ πιὸ τιμίους στρατιώτας μας.

Ὁ ἀρχιστράτηγος κατόπιν στράφηκε πρὸς τὸν Ἀλμαζύ :

— Καὶ τώρα, ὑπολοχαγέ, μπορεῖτε νὰ πάρετε μιὰ ἄδεια ὀκτὼ ἡμερῶν νὰ τὴ χρησιμοποιήσετε γιὰ τὶς προσωπικές σας ὑποθέσεις.

Ὁ Ἀλμαζὺ πῆρε τότε τὸ χέρι τῆς Ἄννας.

— Ἄννα τῆς εἶπε, ἔχουμε τώρα τὸ δικαίωμα νὰ ἑνωθοῦμε... γιατὶ ὑπηρετήσαμε μαζὶ τὴν Πατρίδα.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

ΟΙ ΧΙΜΠΑΤΖΗΔΕΣ

Τὸ «Μπουκέτο» ἤρχισε πρὸ ἀρκετοῦ καιροῦ νὰ δημοσιευῆ εἰς τὰς σελίδας αὐτοῦ κινηματογραφικὰ σενάρια, μετὰ τῶν εἰκόνων των. Δυστυχῶς οἱ διάφοροι πίεηκει, εἰ μὴ ὄντες εἰς θέσιν νὰ δημιουργησουν τίπετε νεον μᾶς ἀντέγραψαν καὶ τὴν πρωτοτυπίαν μας αὐτήν, ὅπως εἰς ὅλα ἔχουν ἀντιγράψει το «Μπουκετο», χωρὶς καὶ νὰ μποροῦν νὰ φθασουν τὸ πνεῦμα του, τὴν ἐκλεκτικότητα του, τὴν δρόσον του.

Συνέπεια τοῦ πιθηκισμοῦ αὐτοῦ εἶνε καὶ τὸ μοιραῖον γεγονός, ὅτι τὸ σενάριον ποὺ δημοσιεύουμε σήμερον ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς κάποιο ἄλλο περιοδικον, ἐκ τῶν ἀντιγραφόντων τὸ «Μπουκέτο.»

Ἡ διαφορὰ ὅμως μεταξὺ τῶν δύο μεταφράσεων καὶ των εἰκόνων εἶνε τεραστία...

Ἡ Ἄννα παρετήρησε μὲ τρόμο τὸν ἀρχιστράτηγο νὰ ροχαλίζη ἐπανω στὸ τραπεζι.